

Ik twijfel...

WOORD VOORAF

Dit is geen preek in de normale zin van het woord. Eerder zijn het drie overdenkingen, gemaakt voor een jongerendienst van Evangelische Gemeente Capelle aan den IJssel met als thema “Twijfel”. Tijdens de dienst werd door drie verschillende jongeren een vraag gesteld. De gemeente kreeg dan eerst de gelegenheid om de vraag te beantwoorden. Vervolgens mocht ik het punt steeds afsluiten met een mini-preekje. Zo is deze ‘preek’ dus ontstaan.

Twijfel is geen onbelangrijk onderwerp, zeker niet voor jongeren. Geloven is zeker weten zonder het te kunnen zien. En dus word je daar veel op aangevallen. Voor ‘de wereld’ is het geloof een dwaasheid, alleen wie gelooft ziet de waarheid van God.

...doch wij prediken een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid... (1 Corintiërs 1:23)

Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is. (1 Corintiërs 2:14)

Twijfel is m.i. het eerste wapen dat de duivel gebruikt om ons van Jezus af te trekken. Hij begon in het paradijs al met twijfel zaaien. De allereerste woorden die we in de bijbel lezen uit de mond van Satan waren namelijk verrassenderwijs geen leugen! Het was een vraag, met als bedoeling dat Eva zou gaan twijfelen aan Gods woord. De eerste leugen (verdraaiing van de waarheid) komen we tegen bij Eva! Ze antwoordt, dat God verboden had om van de Boom der Kennis van Goed en Kwaad te eten én dat ze die boom ook niet mochten *aanraken!* Dat laatste heeft God nooit gezegd, zie Gen.2:16-17! Dan pas komt de eerste leugen van de slang: “*Gij zult geenszins sterven*”, gevolgd door een waarheid: “*maar God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad.*” Toen begon Eva’s twijfel te groeien en ze besloot het maar eens te proberen. De boom zag er toch begerlijk uit en was toch een lust voor het oog? Wat kon het voor kwaad? Ook Adam zag er geen kwaad in. En zo kreeg de mens, wat hij niet had en beter ook maar nooit had kunnen krijgen: kennis van het kwaad. Het was Satan gelukt: door het zaaien van twijfel was de mens tegen God in opstand gekomen.

Later probeerde hij het zelfs bij Jezus, God zelf in de gedaante van een mens. (zie Filip.2:7-8) Lees maar in Matheus 3 en Lucas 4 hoe hij Jezus aan het twijfelen probeerde te brengen. De enige manier om Satan van repliek te dienen was aan Jezus (als het vleesgeworden Woord) gelukkig goed toevertrouwd: het zwaard van Gods Woord gebruiken. Ook voor ons is het belangrijk dat wij dat zwaard goed kunnen gebruiken. We moeten Gods woord door en door kennen. Vandaar ook deze drie overdenkingen n.a.v. drie reële vragen.

Ik twijfel aan de authenticiteit van de bijbel

Authenticiteit - een moeilijk woord, dus heb ik het even opgezocht via de Online VanDale:

au·then·tiek (bn.)

1 gelijk aan het origineel

2 echt en daardoor betrouwbaar

Naar aanleiding van deze vraag wil ik graag drie dingen opmerken.

Om te beginnen kun je de eerste betekenis van authentiek wel van toepassing op de bijbel verklaren. De bijbelboeken die wij heden ten dage hebben zijn betrouwbaar overgeleverd en dus gelijk aan het origineel. Dat werd overduidelijk bewezen, toen in 1947 de zogenaamde Dode-Zee-rollen werden gevonden. Deze rollen waren zo'n 2000 jaar geleden verborgen en bevatten teksten uit praktisch alle boeken van het Oude Testament, sommige boeken waren zelfs compleet. Maar tóch bleken de manuscripten die wij van veel later datum hebben nét zo betrouwbaar te zijn en tekstueel voor ruim 99% overeen te komen met deze superoude boekrollen.

Wat betreft het Nieuwe Testament: van alle geschiedenisboeken die vóór het jaar 500 zijn geschreven, zijn de boeken van het NT het meest betrouwbaar.

Om dit te illustreren: algemeen worden de boeken van Tacitus (een Romeinse geschiedschrijver) door historici als betrouwbaar en waardevol geacht. Tacitus schreef zijn boeken rond 100 na Christus, maar het oudst bewaard gebleven exemplaar stamt uit 1100 - een verschil van 1000 jaar! Daarin kan natuurlijk een heleboel in de verhalen zijn veranderd door overschrijffouten e.d. Van zijn boeken zijn slechts 20 exemplaren bewaard gebleven.

Dan het Nieuwe Testament: dat is geschreven tussen 40 en 100 na Chr. Het oudste fragment van het NT stamt uit 130 na Chr. en het oudste complete exemplaar uit 350. Tussen het gebeurde en het eerste overgeleverde verslag zit dus maar ongeveer 30 - 300 jaar - veel minder kansen op 'vervuiling' door overschrijffouten. Verder zijn er maar liefst 5000 Griekse exemplaren bewaard gebleven, daarnaast nog 10.000 Latijnse en 9.300 in andere talen! Een overweldigende hoeveelheid historisch betrouwbaar materiaal!

In de tweede plaats: de verhalen uit de bijbel zijn in veel gevallen (maar lang niet alle!) verifieerbaar, ze zouden dus echt gebeurd kunnen zijn. Archeologische vondsten ondersteunen veel verhalen uit de Bijbel. Het verhaal over Sodom en Gomorra lijkt ondersteund te worden door opgravingen rond de Dode Zee, van Jericho zijn oude verwoeste stadsmuren en huizen teruggevonden, resten van de ark van Noach zijn te vinden op de berg Ararat in Turkije. Dat Jezus geleefd heeft, wordt door geen enkele wetenschapper meer bestreden. Ook buitenbijbelse bronnen vermelden verhalen over Jezus: o.a. de romeinse geschiedschrijvers Tacitus, Seutonius en Flavius Josephus.

Binnen de bijbel zelf heerst overeenstemming over de betrouwbaarheid van de andere boeken uit de bijbel. De Here Jezus en de apostelen halen in het NT maar liefst ongeveer 6000 keer een tekst aan uit het OT.

Maar de **derde opmerking** is misschien toch wel de belangrijkste: er zeker van zijn óf de verhalen uit de Bijbel echt gebeurd zijn - zeker wanneer ze niet of moeilijk verifieerbaar zijn - vraagt **geloof en vertrouwen**. En daar gaat het bij de meeste twijfelaars mis. Als je het niet wilt geloven, dan kan een vrachtwagen vol bewijsmaterialen je nog niet overtuigen...

Paulus schrijft aan zijn vriend Timotheus: (2 Tim3:15-16)

Jij hebt van jongsaf aan geleerd wat er in de Boeken staat, die je het inzicht geven hoe je gered kunt worden door het geloof in Christus Jezus. Al de Boeken zijn door inspiratie van God geschreven en zijn nuttig om ons de waarheid te leren en ons te wijzen op wat er aan ons leven en geloof nog mankeert; ze zetten ons leven op orde en helpen ons in te zien wat juist en goed is.

Paulus zegt dus, dat het niet maar gewone boeken zijn, maar boeken die je levensreddend inzicht geven. Boeken die door Gods Geest zijn ingegeven, om ons de waarheid te leren. Om dat aan te nemen, moet je vertrouwen hebben in de mensen die het hebben opgeschreven.

Heeft Petrus bestaan? Ja, hij werd uiteindelijk in het jaar 64 door keizer Nero veroordeeld tot kruisiging, maar hij vond het niet waardig om op dezelfde wijze als Jezus te sterven. Op zijn verzoek stierf hij gebonden met zijn voeten aan een touw en met zijn hoofd omlaag. Opgravingen nabij het stadion van de Vaticaanse heuvel hebben zijn resten en graf aan het licht gebracht. Ik weet zeker dat hij bestond én dat hij een ooggetuige van Jezus leven en sterven was.

Daarom neem ik Petrus serieus als hij zegt: (2Petrus1:16-21)

Toen we u de machtige komst van onze Heer Jezus Christus bekendmaakten, waren we niet afhankelijk van gefantaseerde verhalen. Nee, met eigen ogen hebben we zijn luister gezien. Want toen God, de Vader, hem eer en glorie verleende en vanuit de hemelse heerlijkheid tot hem sprak: Dit is mijn geliefde Zoon, de man naar mijn hart, hebben wij dat gehoord. Die stem hoorden wij uit de hemel klinken, toen we met hem op de heilige berg waren. Daardoor heeft de boodschap van de profeten voor ons nog meer gezag. U doet er goed aan daarop uw oog te richten als op een lamp die een donker vertrek verlicht, totdat het dag wordt en de morgenster opgaat in uw hart. Vergeet vooral dit niet: geen enkele profetie uit de Schrift kan door iemand eigenmachtig worden verklaard. Een profetische boodschap is nooit ontstaan omdat mensen het wilden. Mensen die namens God spraken, werden altijd gedreven door de heilige Geest.

Wil je dat geloven? Dan is de bijbel voor jou ook een betrouwbare bron om kennis te maken met God en zijn plan met jouw leven.

Ik twijfel of ik door God wel gehoord word

Deze twijfel is heel herkenbaar. Hoe vaak bidden we niet, zonder dat we resultaat zien? Toch zegt de Bijbel dat God ons altijd hoort: *de HERE hoort als ik tot Hem roep. (Ps.4:3) Dank aan de Heer, want hij heeft naar mij geluisterd toen ik luid om hulp riep. (Ps. 28:6)*

Het is denk ik heel belangrijk om te beseffen dat God altijd HOORT, maar dat Hij niet altijd direct VERHOORT. Wij vinden meestal dat een gebed pas is verhoord, als God precies deed wat wij gevraagd hadden. Maar soms is ons gebed niet in overeenstemming met wat God wil. Dan heeft Gods wil tóch voorrang en dus is Gods antwoord op ons gebed in dat geval 'nee'.

Soms verhoort God niet en dan twijfel je dus aan Góds luisteren. Maar misschien moet je eerst naar jezelf kijken. Twijfel eerst aan je eigen houding: staat die God misschien in de weg?

- Bid ik misschien voor de verkeerde dingen? Niet ieder gebed om een nieuwe computer of een scooter wordt namelijk verhoord...
- Weiger ik misschien een ander iets te vergeven? (vgl. Marc.11:25)
- Verberg ik misschien zonden die ik moet belijden?

Jesaja waarschuwt heel duidelijk: *Luister! De HERE is niet te zwak om u te redden. En Hij is ook niet plotseling doof geworden! Hij hoort u wel als u roept! Het probleem is echter dat uw zonden u gescheiden houden van God. Vanwege de zonde heeft Hij Zijn gezicht van u afgekeerd en wil Hij niet meer luisteren. (Jes. 59:1-2)*

- Bid ik misschien om iets, wat niet goed voor mij of anderen zou kunnen zijn? Een kind dat zijn vader om een echt pistool vraagt, zal dat toch ook niet krijgen?

Zo kan God allerlei redenen hebben om niet (of niet direct) te doen wat je vraagt.

Heel vaak gelukkig verhoort God ons gebed wél, maar soms veel later dan wij graag gewild hebben. In dat geval zegt God dus 'wacht nog even, het komt goed'.

Een leuke manier om jezelf te bemoedigen als je twijfelt, is het bijhouden van een gebedslogboek. Schrijf steeds op waarvoor je oprecht (!) gebeden hebt en kijk die lijst af en toe eens door op verhoorde punten. Je zult misschien wel ontdekken, dat God meer heeft verhoord, dan dat jij Hem ervoor hebt bedankt... Dat kun je dan ter plekke natuurlijk 'goedmaken'.

De belangrijkste sleutel voor een verhoord gebed is moeilijk te vinden. Johannes schrijft erover in 1 Joh. 5:14-15: *Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met Zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.*

Het gaat dus om bidden in overeenstemming met Gods wil. Gods wil leer je alleen kennen als je Hém leert kennen. En om het cirkeltje weer rond te maken: je kunt God leren kennen door veel met Hem te praten.

God kennen is echte wijsheid, zegt de Bijbel (*Spreuken 9:10*) en daar mag je Hem om bidden. Jacobus spreekt daar in niet mis te verstane taal over: *Als u wilt weten wat God van u verwacht, vraag het Hem en Hij zal het u graag vertellen. Want Hij staat altijd klaar om ieder die Hem daarom vraagt, voldoende wijsheid te geven; Hij zal het u niet kwalijk nemen. Maar als u Hem erom vraagt, moet u ook verwachten dat Hij het zal geven. Iemand die twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind heen en weer gejaagd wordt. Zo iemand moet niet denken dat de Here hem iets zal geven, als hij twijfelachtig is en onzeker in zijn optreden. (Jac.1:5-8)*

Twijfel dus niet, maar vertrouw God. Om iemand te kunnen vertrouwen moet je erop letten of zijn daden overeenstemmen met zijn woorden. Doe dat maar bij God, uit zijn daden blijkt of Hij betrouwbaar is. Misschien is dat gebedslogboek daarvoor een goed idee?

Ik twijfel of ik wel word opgenomen

Deze twijfel kan twee dingen betekenen:

- is er überhaupt wel een Opname van de Gemeente?
- als er wel een Opname is, zal ik dan wel mee mogen?

Twijfel aan het feit van de Opname is er eigenlijk al eeuwen. Veel traditionele kerken leggen de bijbelse gegevens daarover figuurlijk uit en ontkennen daarmee in een letterlijke Opname te geloven. Hierop zal ik nu niet verder ingaan.

De kern van de vraag gaat veel dieper: eigenlijk spreekt er angst uit. Je bent bang, dat je niet goed genoeg bent om met de Here mee te gaan. En als je dan achterblijft, zullen er allerlei rampen op aarde plaatsvinden. Deze angst wordt nog eens aangewakkerd door boeken en films over de eindtijd.

Om maar direct met de deur in huis te vallen: deze angst is niet nodig! Je kunt de Opname niet verdienen. Als dat zo was, zou niemand het waard zijn om met de Heer mee te gaan. Er is maar één voorwaarde: geloof. Alweer! Dat is écht het enige wat God van ons vraagt. En daarin zijn we altijd zo onzeker. Geloof ik wel goed, geloof ik wel genoeg? Moet ik niet meer doen voor God?

Dat je jezelf dit afvraagt is niet erg, Luther zat daar ook zo mee in zijn maag. Maar ik hoop dat je dan net als hij, ontdekt hoe je daar zekerder in kunt worden. Hij begon het te begrijpen, toen hij Romeinen 1:17 las: *De rechtvaardige zal uit geloof leven*. Deze tekst staat op meerdere plaatsen in de Bijbel (o.a. Hab. 2:4, Rom. 3:26,28, 5:1, Gal.3:11, Hebr.10:38) en is in Gods ogen blijkbaar nogal belangrijk. Het gaat dus niet om wat je doet, maar om of je gelooft!

Geloof je in Jezus, geloof je dat Hij Gods zoon is? (1 Joh.2:23) Geloof je dat Hij in jouw plaats is gestorven voor jouw zonden? (1 Petr.2:21-24) Dan mag je ook Gods beloften geloven. Die beloften geven zekerheid. En zekerheid voorkomt een hoop onnodige angst.

Drie van die beloften noem ik hier:

- *Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. (Openb.3:10)*

- *Mijn schapen horen naar mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand mijns Vaders. (Joh.10:27-19)*
- *En vergeet dit niet: Ik ben altijd bij u, tot het einde van de tijd. (Mat.28:20)*

Dus: als je in Jezus als je Redder en Heer gelooft, hoef je niet bang te zijn voor de toekomst. Die is zeker: je bent gered! En mocht je bang zijn voor allerlei rampen en gemene streken van de duivel, weet dan dat God trouw is aan zijn kinderen.

- *Want deze beloften gelden voor kinderen van God of ze nu wél of niet in de letterlijke Opname van de Gemeente geloven.*
- *Deze beloften gelden voor kinderen van God, of ze nu wél of niét door de Grote Verdrukking heen moeten.*

En wát er ook gebeurt: *De HERE zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel bewaren. (Ps.121:7) ... de Heer is betrouwbaar. Hij zal u sterken en u behoeden voor de duivel. (2 Thes.3:3)*

Amen

Capelle a/d IJssel, 4 april 2004

P.S. Ik geloof wél in een *letterlijke* Opname van de Gemeente en ook dat deze zal plaatsvinden *vóórdát* de Grote Verdrukking begint. Maar... mocht ik me vergissen en dus de Grote Verdrukking mee moeten maken, dan weet ik en vertrouw ik dat ik Gods onvervreemdbaar eigendom ben. Ik ben gekocht en betaald met zó'n hoge prijs, dat mijn Heer Jezus me heus niet weer verkwanselt! *)

*) *Heidelbergse Catechismus - Vraag & antwoord 1:*

Wat is uw enige troost in leven en sterven?

Dat ik met lichaam en ziel, in leven en sterven, het eigendom ben, niet van mijzelf, maar van mijn trouwe Heiland Jezus Christus.

Want Hij heeft met zijn kostbaar bloed voor al mijn zonden volkomen betaald en mij uit alle macht van de duivel verlost.

Hij bewaart mij zo, dat zonder de wil van mijn hemelse vader geen haar van mijn hoofd kan vallen, ja zelfs zo, dat alles dienen moet tot mijn heil.

Daarom geeft Hij mij door zijn Heilige Geest ook zekerheid van het eeuwige leven en maakt Hij mij van harte bereid om voortaan voor Hem te leven.